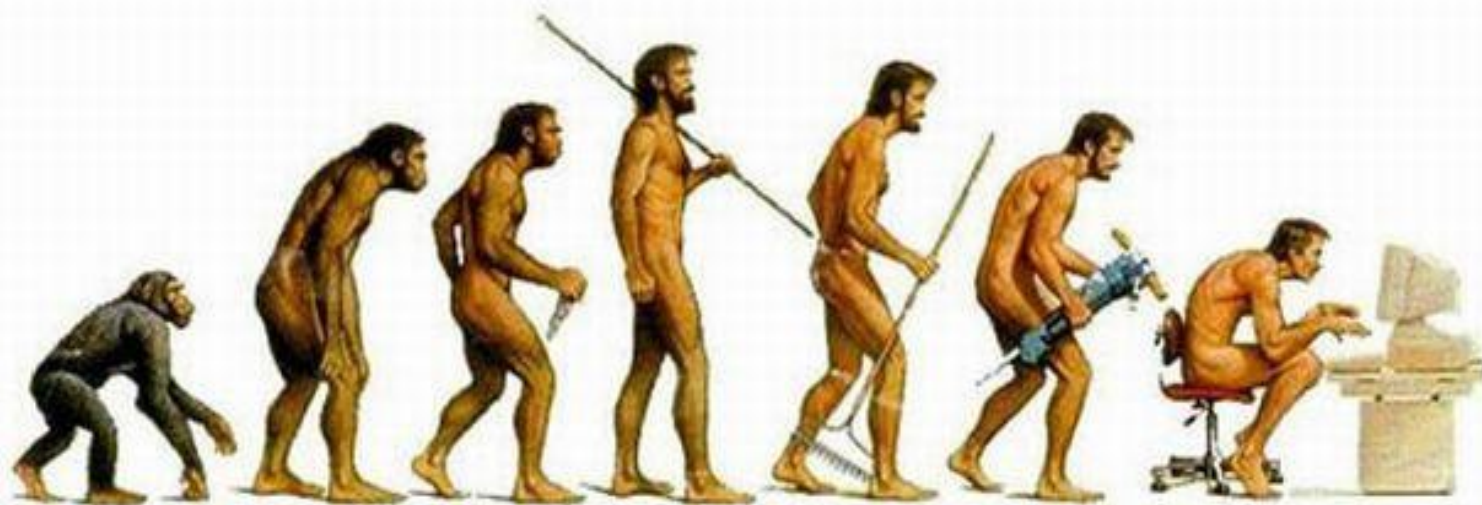
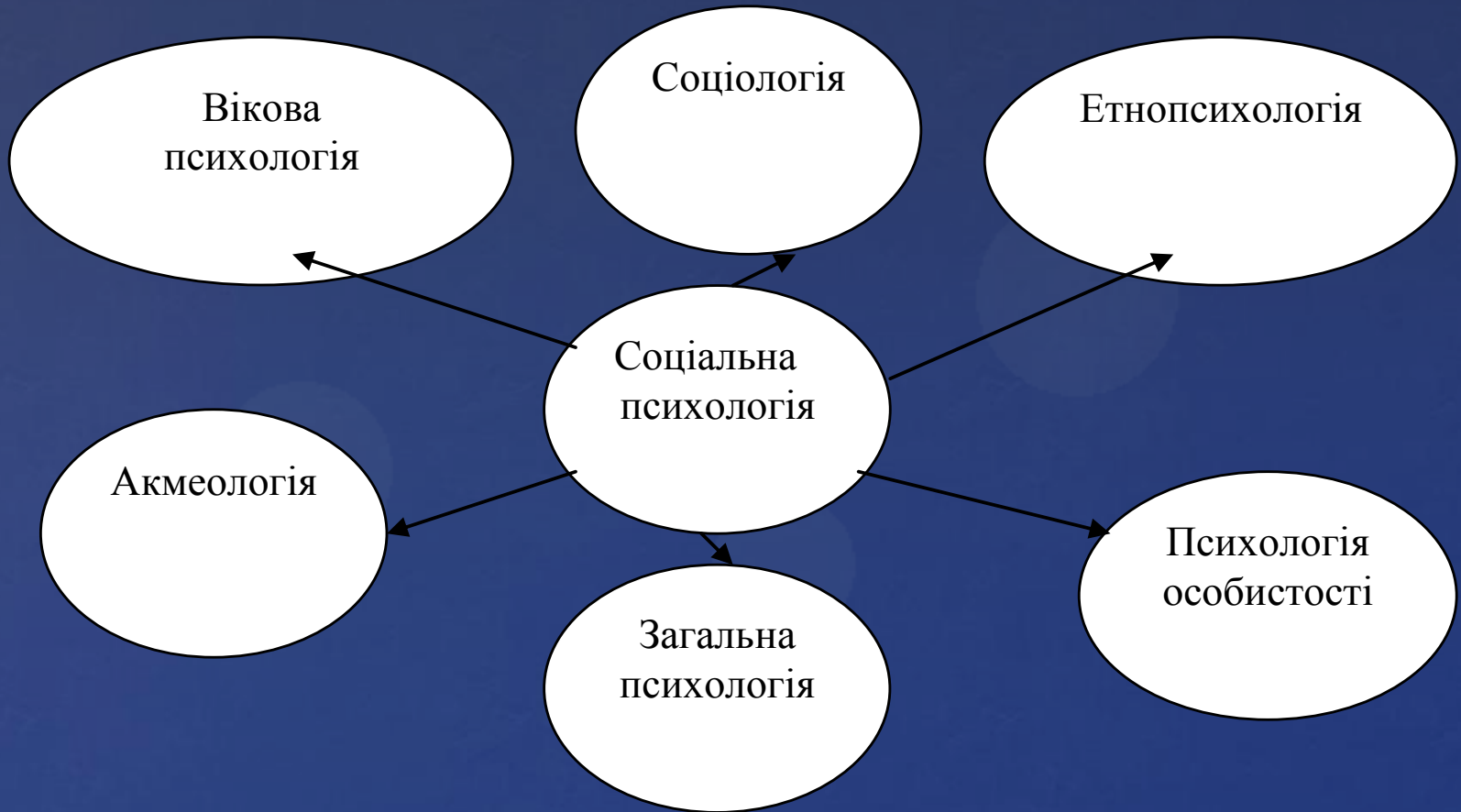

СОЦІАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ І ПСИХОЛОГІЯ ПРАЦІ

Соціальна психологія вивчає, як люди думають один про одного, як вони впливають один на одного та як ставляться один до одного.

Структура соціальної психології

Методологія
і методи
соціальної
психології

Предмет,
завдання,
функції,
категорії,
методи та
місце
соціальної
психології в
системі
наукових
знань

Соціально-
психологіч-
ні проблеми
особистості

Вивчає
особистість
як суб'єкта
соціальної
взаємодії та
спілкування;
психічне
відображен-
ня
особистістю
соціальних
явищ у
структурі
групових
відносин

Соціально-
психологічна
характеристика
спілкування

Містить
знання про
спілкування,
його види,
рівні та
функції,
психологічні
способи
впливу в
процесі
спілкування

Соціальна-
психологія
груп

Висвітлює
знання про
комунікатив-
ний потенціал
учасників
взаємодії, про
закономірнос-
ті поширення
суспільних
інтересів,
настроїв,
моди.
Соціально-
психологічні
явища в
малих групах

Особливості
прикладної
соціальної
психології

Вона вивчає наступні явища:

психологічні процеси, стани й властивості індивіда, які проявляються в результаті його включення у відносини з іншими людьми, у різні соціальні групи (родину, навчальні й трудові групи й т.д.) і в цілому в систему соціальних відносин (економічних, політичних, управлінських, правових і ін.). Найбільш часто вивчаються такі прояви особистості в групах, як: товариськість, агресивність, сумісність із іншими людьми, конфліктність та ін.;

феномен взаємодії між людьми, зокрема, феномен спілкування.

психологічні процеси, стани й властивості різних соціальних груп як цілісних утворень, які відрізняються один від одного. *масові психічні явища*, такі як: поведінка юрби, паніка, слухи, мода, масові ентузіазм, радість, апатія, страхи тощо.

ПСИХОЛОГІЯ ПРАЦІ

- психологічне професієведення (принципи, методи психологічного вивчення окремих професій; класифікація професій);
- розвиток людини як суб'єкта праці (формування працездатності, трудове виховання, функціональний розвиток суб'єкта праці, психологія навчання і перенавчання, розвиток і оцінка професійної компетентності, психологія розвитку особистості професіонала, кризи і конфлікти в трудовій діяльності);
 - диференціальну психологію праці (проблеми прогнозування і оцінки профпридатності, формування ефективного індивідуального стилю діяльності, психологія професійного відбору, адаптації і кар'єрного консультування);
 - психологію в проектуванні, оцінці і раціоналізації праці і його компонентів, управління якістю продукції;
 - психологію працездатності людини, оптимізацію функціональних станів (подолання професійного стресу, монотонії, адаптація і дезадаптація в праці і ін.);
 - психологію профілактики травматизму і аварійності;
 - психологію трудової мотивації;
 - психологію групового суб'єкта праці.